

РЕШЕНИЕ

№ 6042

гр. София, 04.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 23.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **10514** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба с изх. № Е-12-00-803 от 02.09.2019 г. от [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес: обл. Л., общ. Л., [населено място], [улица], представлявано от М. М. П. – управител срещу Решение № Ж-469/09.08.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-12-00-803 от 02.05.2017 г. подадена от [фирма] срещу [фирма]. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата на наведените в нея основания и желае постановяване на решение в този смисъл. Претендира разноски.

Ответникът по оспорване - Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), чрез юриск. Н. оспорва жалбата и заявява твърдение за законосъобразност на оспорения акт. Претендира разноски.

Заинтересованата страна - [фирма], не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представител на СГП, редовно уведомен, не се явява.

Административен съд София-град като обсъди представените по делото доказателства и становището на страните намира за установено следното:

С жалба с вх. № Е-12-00-803 от 02.05.2017 г. [фирма] е оспорило пред КЕВР прекратяването на административното производство между [фирма] и [фирма].

Счита че спрямо притежавания от него обект следва да се прилага цената по Решение Ц-36/07.11.2011 г. на КЕВР в частта му по т. 14 в размер на 412,64 лв. / MWh без ДДС, тъй като по изчисленията на дружеството безвъзмездната финансова помощ възлиза на 56 %.

В законоустановения срок КЕВР се е произнесъл по Жалбата на [фирма] с Решение № Ж-469/09.08.2019 г., поради което последното е оспорило решението.

В жалбата се твърди, че КЕВР се позовала на ирелевантни разпоредби, без да се съобрази с представените доказателства и без да обсъди всички факти и обстоятелства от значение за случая. Счита също, че приходите от производство и продажба на енергия не са достатъчни за създаване устойчива заетост съгл. § 1 т. 26 Наредба 29 и че средствата за тази заетост се осигуряват чрез предоставяне помощ по мярка 312 ПРСР.

Твърди се, че [фирма] никога не е получавало инвестиционна помощ и ФтЕЦ, не е подпомогната със средства от националната или европейска схема за подпомагане. [фирма] е реализирано цялата инвестиция със собствени средства, като средствата са осигурени от Първа инвестиционна банка по два кредита, обезпечени с две договорни ипотечи – Договор за банков кредит от 30.09.2011 г. за сума в размер на 302 232,00 лв. и Договор за банков кредит от 30.09.2011 г. за сума в размер на 20 450,00 лв., които са представени с Допълнително сведение с вх. № Е-12-00-803/19.04.2019 г.

По делото няма спор, че между [фирма] и [фирма] е сключен Договор за изкупуване на електроенергия № 223/13.06.2012 г.

Установено е още от приложените по делото доказателства, че жалбоподателят в качеството му на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници има сключен договор с Държавен фонд Земеделие, съгласно който видно от раздел 1, т.1.1., ДФЗ предоставя на [фирма] безвъзмездна финансова помощ, представляваща 77 % за проекти за производство и продажба на енергия от възобновяеми енергийни източници от одобрените и реално извършени от ползвателя разходи, свързани с осъществяването на проект № 11/312/00851 от 13.08.2009 г.

С оглед нормативните изменения в § 18 от ЗИД от ЗЕ, [фирма] изпраща до [фирма] с придружително писмо Допълнително Споразумение № 1 към Договор за изкупуване на електрическа енергия № 223/13.06.2012 г., в което [фирма] излага в ситуацията и основанията в § 18 ЗИД от ЗЕ /обн. в ДВ 56/2015 г./, на които се дължи промяната в размера на приложимата преференциална цена, а именно: за производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергийни обекти, които са изградени със средства от национална или европейска схема за подпомагане и по отношение на които заявления за подпомагане са постъпили до влизането в сила на ЗЕВИ, се прилагат цените по чл. 31, ал. 8 от същия закон, които последно са определени с решение на Комисията към датата на влизането в сила на ЗИД на ЗЕ, а именно цената, определена по т. 14 от Решение № Ц-14 от 01.07.2014 г. на КЕВР в размер на 100,41 лв./МВч, като същевременно дружеството запазва срока за задължително изкупуване съгласно сключения договор.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т.2 от Закона за енергетиката (ЗЕ), Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ. На това правно основание КЕВР е разгледала жалбата, по процедура регламентирана в приложимата на основание чл. 22, ал. 7 от ЗЕ — Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ). След анализ на всички събрани по административната преписка

доказателства е изготвен доклад с вх. № Е-ДК-532 от 01.08.2019 г. /лист 16/, по който КЕВР се е произнесла с постановяване на оспорваното решение. В обжалваното Решение № Ж-469 от 09.08.2019 г. КЕВР след като е обсъдила всички събрани по административната преписка доказателства е обосновала извода, че образуваното пред нея административно производство следва да бъде прекратено.

В конкретния случай в производството пред КЕВР и в това пред Административен съд – София град /АССГ/, е безспорно установено и в производството пред КЕВР и в това пред АССГ, че след влизането в сила на § 18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г. приложимото решение на КЕВР за изкупуване на произвежданата електрическа енергия от централата на жалбоподателя е Решение № Ц-14 от 01.07.2014 г. на КЕВР. Цените, които са определени от КЕВР в посоченото решение, не са индивидуални цени за изкупуване на електрическа енергия, произвеждана от конкретен обект, а са цени за групи производители, които се прилагат от крайните снабдителите (в случая [фирма]) въз основа на преценка за всеки конкретен случай (това обстоятелство е установено и в изслушаната по делото СИЕ). По отношение на енергийния обект на [фирма] [фирма] е счело, че след влизането в сила на § 18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г. следва да изкупува произвежданата електрическа енергия от фотоволтаична електрическа централа (ФТЕЦ) „Т. 1“ по цена в размер 100, 41 лв./MWh (писмо на лист 108 от административната преписка) — цената по т. 14 от Решение № Ц-14 от 01.07.2014 г. на КЕВР, в частта ѝ, касаеща обекти изградени със средства от национална и/или европейска схема за подпомагане и при процент на безвъзмездно финансиране над 70% до 80%.

С Решение № Ц-14 от 01.07.2014 г. КЕВР, считано от 01.07.2014 г. КЕВР е определила цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, когато инвестицията за изграждането на енергийния обект се подпомага със средства от национална или европейска схема за подпомагане. Съгласно т. 14 от диспозитива за ФТЕЦ с инсталирана мощност над 30 kWh до 200 kWh, в която група попада и ФТЕЦ „Т. 1“, като при отчитане на съответния процент безвъзмездно финансиране, цената е 100, 41 MWh. Следователно, за да се направи преценка относно приложимостта на конкретна цена следва да са налице безспорни доказателства относно размера на получената безвъзмездна помощ. От чл. 1.1 от приетия по делото като доказателство Договор № 11/312/00851 от 12.19.2010 г. за отпускане на финансова помощ по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ се установява, че Държавен фонд „Земеделие“ е предоставил на [фирма] безвъзмездна финансова помощ в размер на 77% от одобрените и реално извършени разходи, свързани с осъществяване на проекта. Следователно, [фирма] правилно е преценило, че приложимата цена за изкупуване на електрическата енергия, произвеждана от ФТЕЦ „Т. 1“ е в размер на 100,41 лв./MWh или цената по т. 14 от Решение N Ц-14 от 01.07.2014 г. КЕВР, която отчита размер на безвъзмездно финансиране от 70% до 80%.

При тази фактическа обстановка енергийният регулатор е установил, че от приложените към преписката доказателства е видно, че жалбата е неоснователна и с оспореното решение е отхвърлил същата. От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта: жалбата е процесуално допустима /решението е връчено на жалбоподателя на 16.08.2019 г. видно от приложеното известие за доставяне на лист. б, а жалбата е депозирана пред КЕВР до АССГ на 2.9.2019 г./, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149 ал. 1 АПК и срещу ИАА, който подлежи на

контрол за законосъобразност. Разгледана по същество същата е неоснователна. С процесното Решение № Ж-469/09.08.2019 г. на КЕВР, атакувано в настоящото производство, КЕВР е прекратил административното производство по образуваната жалба срещу [фирма], като я е намерила за неоснователна.

Приетите писмени доказателства не се оспорват от страните и на основание чл. 171, ал. 1, изр. 1 АПК, която норма постановява, че доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда, следва да бъдат съобразени при обосноваването на правните изводи по разглеждания спор. При служебно извършената проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, настоящият съдебен състав констатира, че същият е произнесен от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административно производствените правила за неговото издаване и в съответствие с приложимия материален закон. Този извод се налага по следните съображения:

Нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК определя, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания за оспорване на административните актове по смисъла на чл. 146 от АПК.

Оспореният акт е издаден от административен орган с териториална и материална компетентност, съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ във връзка с чл. 22, ал. 4 ЗЕ. Спазена е предвидената от закона писмена форма и в него се съдържат изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК. Процесният административен акт е издаден след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. В съответствие с разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от АПК, решението е съобщено на жалбоподателя. Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти (изложени в мотивната част на акта) и доколко същите се субсумират в посочената като правно основание за издаването му норма и респективно дали се следват разпоредените правни последици. Съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да установи наличието на посочените фактически основания и изпълнението на законовите изисквания при издаването на оспорения акт.

По аргумент от § 18 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗЕ (ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), приложимото решение на КЕВР за определяне на преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия е Решение № Ц- 14 от 01.07.2014 г. на КЕВР, съгласно което приложимият размер на преференциалната цена на изкупуване за ФтЕЦ е в размер на 100,41 лв.

Съгласно Решение № Ц-14 от 01.07.2014 г. на КЕВР и чл. 19в, ал. 1 и, ал. 2 от НРЦЕЕ (отм.) (новата: чл. 21, ал. 1 и, ал. 2 от НРЦЕЕ от 14.03.2017 г.), цената на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, когато инвестицията за изграждането на енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници се подпомага със средства от национална или европейска схема за подпомагане, се определя, като преференциалната цена на електрическата енергия за съответната технология се коригира по начин, който да отразява влиянието на одобрените по съответната схема за подпомагане средства и стойността на регулаторната база на активите (РБА) на преференциалните цени се

намалява пропорционално със стойността на инвестициите, одобрени за финансиране. Според диспозитива на Решение № Ц-14 от 01.07.2014 г. КЕВР, считано от 01.07.2014 г. КЕВР е определила цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, когато инвестицията за изграждането на енергийния обект се подпомага със средства от национална или европейска схема за подпомагане. Следователно, за да се направи преценка относно приложимостта на конкретна цена следва да са налице безспорни доказателства относно размера на получената безвъзмездна помощ. От чл. 1.1 от приетия по делото като доказателство Договор № 11/312/00851 от 12.19.2010 г. за отпускане на финансова помощ по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ безспорно се установява, че Държавен фонд "Земеделие— е предоставил на [фирма] безвъзмездна финансова помощ в размер на 77 % от одобрените и реално извършени разходи, свързани с осъществяване на проекта. Следователно, [фирма] правилно е преценило, че приложимата цена за изкупуване на електрическата енергия, произвеждана от ФТЕЦ "Т. 1" е именно в размер на 100,41 лв./MWh, или цената по т. 14 от Решение № Ц-14 от 01.07.2014 г. КЕВР, която отчита размер на безвъзмездно финансиране от 70% до 80%.

Касателно твърденията на [фирма], че дружеството е кандидатствало за частично, а не за пълно финансиране на инвестицията за изграждане на разглеждания ФТЕЦ :Т. 1“, както и че действителният размер на инвестиционните разходи е по-голям от безвъзмездно финансираните разходи, съдът намира следното:

Съгласно относимата към датата на постановяване на Решение № Ц-14 от 01.07.2014 г. редакция на чл. 31, ал. 8 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ, ред. ДВ, бр. 33 от 2014 г.) в случаите, когато инвестицията за изграждането на енергийния обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници се подпомага със средства от национална или европейска схема за подпомагане, електрическата енергия се изкупува от обществения доставчик или съответния краен снабдител по групи цени, определени от КЕВР, при условията и по реда на съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката - в разглеждания случай отменената Наредба № 1 от 18.03.2013 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ, ред. ДВ, бр. 17 от 2014 г.). Според чл. 23, ал. 6 от НРЦЕЕ (отм.), обстоятелствата, свързани с наличие на подпомагане със средства от национална или европейска схема за подпомагане на инвестицията, се удостоверяват пред крайните снабдители — в случая [фирма], като към датата на сключване на договора за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници се предоставят доказателства за степента на одобреното финансиране на проекта. В тази връзка, видно от доказателствата по делото, представени от [фирма] същото е направило преценка за приложимата по отношение на жалбоподателя [фирма] цена въз основа на представени именно от [фирма] договор за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, а именно Договор № 11/312/00851 от 12.19.2010 г. за отпускане на финансова помощ по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ След като КЕВР по повод жалбата на [фирма] е извършила проверка на тази преценка на [фирма] е установила, че крайният снабдител прилага цената, която е относима за дружеството-производител. По тази причина и е намерила жалбата за неоснователна. Несъмнено, на практика приложимата за [фирма] цена

към датата на подаване на жалбата и до момента е цената по т. 14 от Решение № Ц-14 от 01.07.2014 г. КЕВР, която отчита размер на безвъзмездно финансиране от 70% до 80%. Тази цена е по-ниска от цената, която е била приложима за това дружество преди влизането в сила на § 18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), но намаляването ѝ не се дължи нито на неправилното ѝ прилагане от страна на [фирма], нито на някакви действия на КЕВР, а само и единствено на волята на законодателя, изразена в разпоредбата на закона - § 18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г. По силата на тази правна норма е изменена приложимата цена за производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергийни обекти, които са изградени със средства от национална или европейска схема за подпомагане и по отношение на които заявления за подпомагане са постъпили до влизането в сила на ЗЕВИ, какъвто е [фирма]

До влизане в сила на § 18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г. тези производители са получавали преференциална цена по Решение № Ц-36 от 07.11.2011 г. (за [фирма] приложимата цена е била тази по т. 14 от решението в размер на 412,64 лв./MWh без ДДС). Всички останали производители на електрическа енергия, които са подавали заявления за подпомагане на инвестицията, но тези заявления са постъпили след влизането в сила на ЗЕВИ се е прилагала и се прилага и към момента цената по чл. 31, ал. 8 от ЗЕВИ — цена, която е редуцирана с размера на получената безвъзмездна помощ, т.е. по-ниска цена). С въвеждането на § 18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г. на практика всички производители, които са подавали заявления за получаване на безвъзмездна финансова помощ независимо кога са го подали — дали преди или след влизане в сила на ЗЕВИ - трябва да получават цена, размера на която е съобразен с процента безвъзмездна помощ. Разпоредбата на § 18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г. е действаща разпоредба и като такава е задължителна за прилагане за производителите, попадащи в нейния обхват, вкл. и на [фирма].

Както вече се каза по-горе съгласно § 18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г. за производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергийни обекти, които са изградени със средства от национална или европейска схема за подпомагане и по отношение на които заявления за подпомагане са постъпили до влизането в сила на ЗЕВИ, се прилагат цените по чл. 31, ал. 8 от ЗЕВИ, които последно са определени с решение на КЕВР към датата на влизането в сила на този закон - 24.07.2015 г. Това решение е Решение № Ц-14 от 01.07.2014 г. КЕВР. Съгласно чл. 23, ал. 1 и, ал. 2 от НРЦЕЕ, отм., в

случаите, когато инвестицията за изграждането на енергийния обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници се подпомага със средства от национална или европейска схема за подпомагане, цената се определя, като преференциалната цена на електрическата енергия за съответната технология се коригира по начин, който да отразява влиянието на одобрените по съответната схема за подпомагане средства и стойността на регулаторната база на активите на преференциалните цени се намалява пропорционално със стойността на инвестициите, одобрени за финансиране.

В конкретния случай с Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г., по т. 14, КЕВР е определила, считано от 01.07.2014 г. преференциална цена за изкупуване на електрическата енергия, произведена от ФТЕЦ с инсталирана мощност до 200 kWh - 100.41 лв./MWh без ДДС.

По аргумент от чл. 23, ал. 1 и, ал. 2 от НРЦЕЕ при определяне на преференциалната цена по приложимата за [фирма] т. 14 от Решение № Ц-14 от 01.07.2014 г. на КЕВР за изкупуване на електрическата енергия, произведена от ФТЕЦ с инсталирана мощност 30 до 200 kWh, за изграждането на които са използвани средства от национална или европейска схема за подпомагане, цената в размер на 100.41 лв./MWh, без ДДС е коригирана (намалена) при отчитане на влиянието на одобрените по съответната схема за подпомагане средства. По тази причина с оглед факта, както е посочено и по-горе, че [фирма] е получило 77% безвъзмездно финансиране, приложимата за това дружество цена е в размер на 100,41 лв./MWh.

В случая следва да се отчете и установеното и със заключението по ССЧЕ експертиза по делото, неоспорена от страните, която съдът приема за компетентно и правилно, че активите свързани с изграждането и въвеждането са на отчетна стойност към 31.12.2012 г. – 466 860,36 лв. централата на [фирма] е изградена основно с привлечени кредитни средства от Първа Инвестиционна банка по два кредита: Договор за банков кредит пот 30.09.2011 г. и Договор за банков кредит от 30.09.2011 г. Изграждането на ФТЕЦ „Т. 1“ е извършено и доставките са заплатени с привлечени средства, като след отчитането им е получено окончателно разплащане по проекта. По договора с фонда средствата са разплатени на две части: авансово плащане в размер на 85 500 лв., получено на 27.12.2010 г. и окончателно плащане по уведомително писмо за одобрение изх. № 01-2600/10128 от ДФЗ за сумата от 201 078,61 лв. получено на 23.10.2012 г. В съдебното заседание от дата 23.06.2020 г. вещото лице в обясненията си при изслушването на приетата по делото експертиза установява, че когато има финансиране всъщност корекцията

се прави в регулаторната база на активите, защото в нея се включва стойността на инвестицията и всъщност експлоатационната разходи не се променят, а се взема предвид регулаторната, върху която се дава съответната възвращаемост – все пак по групите технологии.

Предвид горното следва да се приеме, че конкретният размер на инвестиционните разходи, извършени от [фирма] за изграждане на ФТЕЦ "Т. 1" не следва да се отчитат при определянето на цената по Решение № Ц-14 от 01.07.2014 г. на КЕВР и като такива са ирелевантни за правния спор. Действително, както твърди и жалбоподателя, при изследване на въпроса за приложимата преференциална цена от значение е размерът на инвестиционните разходи за всички видове възобновяеми източници, като същия включва всички инвестиционни разходи за машини, оборудване и съоръжения, трансформатори, специфични инвестиционни разходи, в зависимост от технологията, включващи електрически, топлинни и хидравлични инсталации, стоманени конструкции, разходи за развитие на проекта, включително идейни и технически проекти, административни разходи и такси, разходи за присъединяване на енергийния обект, както и други непланирани инвестиционни разходи. Следва да се има предвид обаче, че преференциалните цени за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници не отчитат конкретни стойности на индивидуален инвестиционен проект, а осреднени такива на основата на официални източници и международния опит, коригирани със специфичните за България обстоятелства. По тази причина и конкретният размер на инвестиционните разходи, извършени от [фирма] за изграждане на ФТЕЦ „Т. 1“ обл. Л., общ. Л., [населено място] са ирелевантни за правния спор извън тези, които законът въздига като база, върху която да се изчисли преференциалната цена на изкупуване.

В обобщение, следва да се има предвид, че § 18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г. и Решение № Ц-14 от 01.07.2014 г. на КЕВР са действащи актове и като такива имат правно-обвързващ ефект и са задължителни за прилагане, както от [фирма], така и за [фирма]. Нещо повече, с обн. в ДВ, бр. 40 от 2017 г. с Решение № 5 от 11.05.2017 г. по конституционно дело № 12 от 2016 г. Конституционния съд е отхвърлил искането на четиридесет и девет народни представители от 43 - то Народно събрание за обявяване на противоконституционност и за установяване на несъответствие с чл. 63 от Договора за функциониране на Европейския съюз на § 18 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.

Следователно предвид липсата на допуснати процесуални нарушения и

нарушения на материалния закон, които да бъдат основание за отмяна на процесния акт, последният се явява правилен и законосъобразен в обжалваната му част, поради което жалбата против него следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева за настоящата инстанция.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал. 1 и 2 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на от [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес: обл. Л., общ. Л., [населено място], [улица], представлявано от М. М. П. – управител срещу Решение № Ж-469/09.08.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес: обл. Л., общ. Л., [населено място], [улица], представлявано от М. М. П. – управител, да заплати на КЕВР сумата от 300 лв. разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от получаването на съобщение за това с препис за страните.